

STONE RAKOVČAN:

Pisanice.

Veliki noči so razpostavile kokoši na trgu velike košare najlepših belih jajc. Glasno so vabile in hvalile svoje blago. Ves trg je bil nabito poln odjemalcev. Sredi med njimi pa je ponosno hodil petelin z ostrogami na črevljih in skrbel za red in mir.

V času najhujšega vrvenja pa je prišel na trg zajec z velikim košem na hrbtu. Na vogalu prve hiše je postavil koš na tla in ga odkril. O, čudo! Z veliko radostjo so kupovalci zapazili, da prodaja zajec same pisanice.

Vse je navalilo k njemu.

Petelin je postal pozoren. Stopil je k zajcu ter zahteval izkaznico. Toda ubogi zajček ni imel niti kosčka papirja, s čimer bi se izkazal. Takoj je petelin izvlekel zapisnik, zapisal vanj natančen naslov zajca, koš s pisanicami pa je vzel s seboj.

Ves žalosten se je napotil zajec v najbližji urad. Romal je od mize do mize, toda nikjer ni dobil dovoljenja za prodajo pisanic. Povsod so ga zapodili. Slednjič jo je odkuril v šumo.

Tako prodajajo kokoši še vedno javno svoje blago, medtem ko zajec le naskrivoma in samo o Veliki noči kupčuje s pisanicami.

Dve predici.

Kolovrat se suče,
le hitro, hitreje —
in bliskavo nitka
vrti se iz preje —

dr ... dr ...

Iz nitke pa platno
za srajčke in krilo
mi stkala bo mamka
v godovno darilo —

dr ... dr ...

V zapečku predica
je muca zaspana,
ko neha na večer,
začne spet zarana —

dr ... dr ...

Ej, kaj se mudi ti,
kaj taka je sila?
Saj mačice mlade
ne nosijo krila —

dr ... dr ...

Marija Grošljeva.